

אלו עוברין פרק שלישי פסחים

מסורת הש"ס

(א) מנחות כו: נח: נטר
(ב) טעול יום פ"ב (מ"ב)
טר ל"א (ז"ע"ש) (ד) פ"י
שמות ואוכל נח שורפה חיה
כ"ח ט: ע"י חוס' נטר לר:
ד"ה החז' (ה) (ברכות לה)
ו"ג" (ו) לט"ל ט: יצמות פ"ב
טר לר (קוספסל דתרומות
פ"ו הע"ו והא' דלא מקס'
ממנה דתרומות פ"ו מ"ה
פ"י חז"ק שס" (ז) (ט"ל מג.)
(ח) (דף נח: א) (ע"ש) ו"ע"ש
קוספס שנועט כל: ד"ה
כר"י שמוע"ן. (י) ו"ע"ש חז"ק
ד"ה החז'

מוסף דע"י

[illegible]

אפילו חמץ גמי. דהא אמרינן על עירובו בלאו והיינו ממי היתר מאכרין לאכילתו: ומשני אין הכי נמי. דחמץ בפסח היתר מאכרין לאכילתו והאי דנקיט שאור לאפוקי מדלחי דאמר במנחות צ"ל כל המנוחת בנאותי יס הקטרה בפחות מכיתת וחייב בהקטרת שאור כל דהו ולא צ"ל צידוק

לענין חמין בפסח נמי
מראב"י דאמר יש
קמשמע לן *דהקטור
יחיב רב דימי וקאמר
ליה אב"י לרב דימי
אין הותר מצטרף לא
של תרומה והשום
טבול יום במקצתן פס
חולין והשום והשמן
יום במקצתן לא פס
בלבד והוינן בה מק
הא בטלי להו תבלין
בר חנה ^ומה טעם
בכיות היכי דמי לאו
לאיסור לא מאי כיו
אכילת פרס וכיות בכר
היא יא"ל אין אי הכי
דר"א בכותח הבבלי
מצטרף לאיסור סוף
עליה דר"א בכותח
הבבלי דלית ביה כות
בעיניה ^ודקשרין וקא
אצל כל אדם ואי מו
ביה כות בכרי אכיל
קדירות אחת של ח
ולפניהו שתי מדרכות
של תרומה ונפלו
שאני אומר תרומה
וחולין לתוך חולין נפל
אכילת פרס דאוריית
אומר תרומה לתוך
תבלין דרבנן איתכיי
של חולין ואחת שיש
סאין אחת של חולין
אלו לתוך אלו מותר
לתוך חולין נפלו תרומ
ואי אמרת כות בכרי
אמאי אמרינן שאני
לתרומה בזמן הזה דה
הוא דאתא י'האי מיב

היהר לאיכור וליחייב: **אלא** גרם: **הנה** לכוחם **הכבלי**. **דלא** חילי
כית מן החמך כשיעור שהיית אכילת פרס דהא כוחא אינו עשוי לאכול
אלא לעכל ואי מתירוי ואכיל ליה ממא דהסחא אינא כית ממא
לא להסחא כשיעור אכילת פרס ממנו: **כעלה דעמו**. ולאו אכילה כית
למחויי עלה: **אישטר קא שטר**. מטביל בחבוי דכרתי ליכא כית
מן החמך כבדי שהיית אכילת פרס ששכיל דרכלו אכילת פרס ממא
שטייכל בחבוי לא אכל מן הכוחא אלא מעט או שני ויחסי או ארבעה
ובהוא פורחא ליכא מן החמך כית. ושכר המדי ומי אף על גב דשמי
ליה עשוייה מיהו אין לך שומה ב' ג' כמות שלא יפסק וישהיית
הלך כבדי שהיית אכילת פרס לא שמי כית מן החמך לזד מן
המים ושכר הערבות שפסם שער עיקרו מן ההמרים או מחמרים
אלא שנמדי מערב עממה מי שעורין קמל: **פרס**. הוא חזי ככר
ששיערו בו עירובי מחומים שהוא מוון שמי סעודות וחזיו לביט
המונע לנמא גנדים אס ויהא זו כדי ליתלמו שמתנה מורה שיעור
שהייו כדי סעודה דכמי (ויקרא ט) והאכלו צבית יבכא את בגדיו
והסלה למשה מסיר דחי ככר של שמי וציתו צבית סעודה: **שמי**
מדרובות. שהתבלין נדירין בחובן פלפלין וחבביל: **אלו** **למוד** **אלו**.
ממזדכות למוך הקדירות: **מוסרין**. קדירות חולין לז: **היכי אמרינן**
שמי אומר. ותלין לקולא בעון מיתה ודילמא תרומה למוך
חולין נפל וכל אכיל לא אינא כית תרומה באכילת פרס אלא שמי
אלא דתרבין וסי מספקא לן תלין לקולא: **במסכת** **פרס ויטן**: גר
למרותם כפלין ודמרכנו. דרלשתי גננן מיישרן ויחיהו כר

תאני שאני אומר חוליו לתוך חוליו נסלו נמצא מיקל. ומשינוי כי תניא ההיא כתרומה כח

אין הכי נמי ולאפוקי
מקרה לפחות מבית
לאו לפחות מבית
להא שמעתא אמר
כל איסורין שבתורה
זור והתנן ס"המקפה
שמן של חולין ונגע
הא תולין המקפה של
ל תרומה ונגע מבל
אלא מקום מגעו
מגעו אמאי פסולה
ברוב ואמר רבה בר
איל זור לוקה עליה
ושום היתור מצטרף
דאיכא כוית בכדי
דאיכלת פרס דאורייתא
אמאי פליגי רבנן עליה
אמאי משום דהיתור
אמאי פליגי רבנן
גלי אלא הגה לכותח

בכדי אכילת פרס א' ליה ב^ט במלה דעתיה רור קשמו ואכיל לית פרס איתיביה שתי וואחת של תרומה חת של חולין ואחת לתוך אלו מותרין לתוך התרומה נפלה וא' אמרת כית בכדי אמאי אמרין שאני א"ל הנה לתרומת שתי קופות אחת תרומה ולפניהם חת של תרומה ונפלו שאני אומר חולין לתוך תרומה נפלה כילת פרס דאורייתא מר אמר ליה הנהנן והאי משרת להבי ליה לכדתניא משרת ליתו

מאטערק לאיסור בשום מקום
גריסן גני שמי קופות דבס
לאיסור דנפשי חולין פי לא
מן האיסור יותר מן היסור
האיסור אין מעטק ולבד די
דממוק לקמן דהו טעמא
מלמדיה וז"פ א"ה אמאי לא
מאסו דר' חליוור דריס כל
ורבנן לא דריש כל דכשהאי
לדוד אמאי פליגי וכן
הנה לריומה תבין
תכלין דרבנן גבי
איתריב שתי קומה
שאי קומה
מין במינו בטל ברוב והכא
השמה דמריי בהיותה לאו
ויחוסן בהעבר וינמות ד פג
מין בשאיט מיט כגון ק

מִיִּנְהָ אִי נָמִי וְדָאִי נָפַל לָן
בֵּן וְאַלֵּא מֵאִי הִיסַר מִלְטָרָן
[דְּכִרִיס ית]: קוּפּוּס. גְּדוּלוּת

מד.

ז א מ"י פ"ה מהל' אסורי
מזבח הלכה ב:
ח ב מ"י פ"ה מהל' טומאת
אוכלין הלכה ב:
ט ג שם הל' א:
י ד מ"י פ"ד מהל' מאכלי'
אסורי הל' ח:
יא ה מ"י פ"א מהל'
הרומות הל' טו כג
פסח קלג טו"ש"י י"ד סימן
שלא סמיך ב:
יב ו מ"י פ"ה מהלכות שיר
הלכה ד:

דבינו חננאל

[illegible]

דאורייתא לחומרא, אמאי
מיבעי ליה לכדתניא משרת